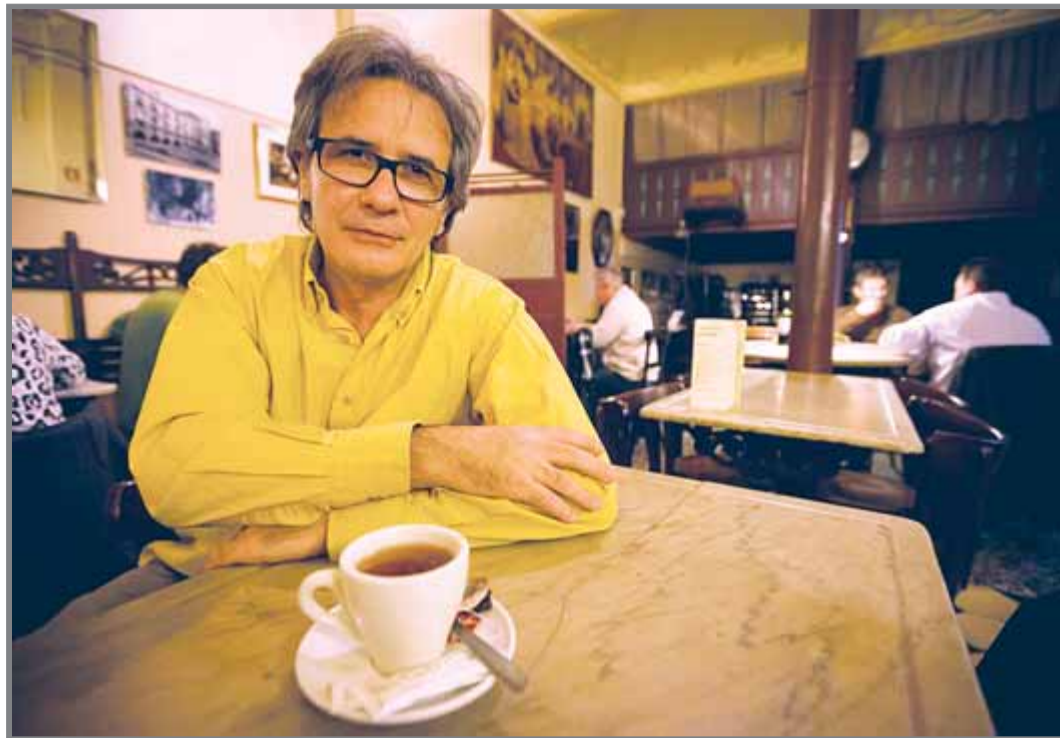

Sant Jordi

Un nou Sant Jordi que, malgrat totes les crítiques que se li vulguin fer, no deixa de ser un nou miracle. Amb les taxes d'atur, els impostos inassumibles i el nivell de lectura de país subdesenvolupat, el fet de trobar les masses buscant un llibre, no em deixa de resultar de xoc. La gent senzilla té aquesta cita com la referència anual del llibre. Ens agradaria que ens seguissin i que la lectura formés part de les seves vides, però és una guerra complicada, gairebé una revolució, superar determinats estadis. El meu amic i excompany Joan Carreras (foto) acaba de guanyar el premi Ciutat de Barcelona amb la magnífica novel·la *Cafè Barcelona*—m'explicava en una de les parades de passeig de Gràcia que una festa que és única al món només ens podia provocar felicitat. Molts d'aquests escriptors, que no tenen els índexs de venda dels *best sellers*, són els que ens acaben ensenyant quina és la feina solitària, i alhora apassionant, de l'escriptor: fer avançar el país mantenint la seva màxima expressió, la literatura i la llengua. Resulta complicat resistir dins el magma de novetats i modes dels mercats, però ho és encara més en l'aventura de les idees, en els projectes personals, que sovint comporten situacions econòmiques d'austeritat i pobresa.

Aquest Sant Jordi ha deixat de banda molts dels poetes que publiquen assíduament. No han estat protagonistes i és una llàstima perquè sovint el negoci ens fa perdre aspectes culturals essencials. Són coses a corregir, tot i que en algunes localitats i barris, com el barceloní de Gràcia, tenien sorpreses. El cop gros ha estat la desaparició de Gerard Vergés, premi Carles Riba, traductor de Shakespeare i un dels poetes fonamentals de la literatura catalana del segle XX. Tal com vam destacar

en el suplement de novetats del *Presència* de diumenge passat, Vergés presentava el que ell anunciava com el seu comiat, *El jardí de les delícies* (Arola), un petit volum de versos recreant la famosa pintura d'Hieronymus Bosch. Sobre aquesta reflexió, el nostre mestre va activar la seva imaginació i perspicàcia. Tot l'univers de Bosch queda condensat en les paraules justes del poeta: "Per dir-ho molt breument: rigueu, danseu i forniqueu, que s'aproxima l'hora." *

R
Resulta complicat resistir dins el magma de novetats i modes dels mercats

ELS MÉS VENUTS

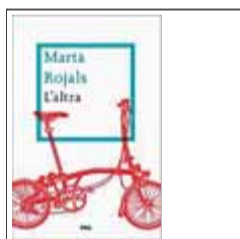
FICCIÓ

▲ **1 L'ANALFABETA QUE VA SALVAR UN PAÍS**
Jonas Jonasson
Editorial: Campana

▲ **2 DESIG DE XOCOLATA**
Care Santos
Editorial: Planeta

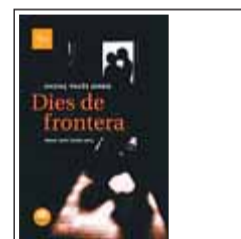
▼ **3 L'ALTRA**
Marta Rojals
Editorial: La Magrana

▼ ▲ **4 EUFÒRIA**
Xavier Bosch
Editorial: Proa

▲ **5 EL PRIMER HEROI**
Martí Gironell
Editorial: Ediciones B

▼ **6 DIES DE FRONTERA**
Vicenç Pagès
Editorial: Proa

NO-FICCIÓ

▲ **1 LA FRONTERA INVISIBLE**
Kilina Jornet
Editorial: Ara Llibres

▲ **2 SI BEETHOVEN POGUÉS ESCOLTAR-ME**
Ramon Gener
Editorial: Ara Llibres

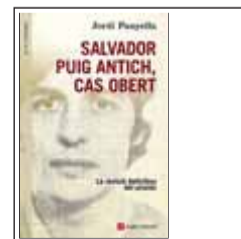
▼ **3 CUINA AMB JOAN ROCA**
Joan Roca
Editorial: Planeta

▲ **4 COM SER UN BON CATALÀ**
Quim Morales
Editorial: Columna

▲ **5 9N 2014**
Jaume Barberà
Editorial: Ediciones B

▲ **6 SALVADOR PUIG ANTICH, CAS OBERT**
Jordi Panyella
Editorial: Angle